

Duel Madrid-EUA

A la presó madrilenya d'Alcalá-Meco Dennis Howard espera el seu propi judici universal. Sobre ell pesen les acusacions de la Drug Enforcement Agency, la polèmica oficina antitràfic nord-americana, i una possible ordre d'extradició que el fiscal de Miami tramita personalment.

J. Matas i I. López

això no s'ha pogut demostrar mai. Però, el cert és que Dennis i John van treballar junts i introduïren importants carregaments de *cannabis* al Regne Unit. Després, la droga era venuda pels seus amics, o en una botiga que Marks havia instal·lat a la cantonada de Gloucester Street. El negoci estava, aparentment, dedicat a la venda de peces de roba, i el regentaven dues amigues de Dennis, Anna i Belinda.

A partir d'aquesta primera experiència, Marks s'adona que el millor és treballar a l'engròs, perquè això facilita el blanqueig dels diners. Així, Dennis Howard implica amb ell advocats i empresaris i dos cunyats seus, un d'aquests director d'una escola a Karachi (Paquistan), i l'altre de Miami. En el negoci estaven ja involucrats directores d'agències de viatge amb delegacions en països asiàtics, i tot l'*imperi legal* s'havia instal·lat ja a Hong Kong perquè així es facilitava el blanqueig dels diners aconseguits amb el narcotràfic.

Un home del M-16

El 1973, un antic company d'estudis de Marks, Hamilton MacMillan, és nomenat membre del servei secret britànic. Hamilton contacta amb Marks i li demana la seua col·laboració per a investigar McCann, i la seua possible vinculació amb l'IRA. Dennis accepta de bon grat i s'inicia així una col·laboració amb el M-16 (departament del servei secret britànic). Però, mesos més tard, Marks és detingut a Amsterdam quan intentava posar en marxa una sucursal d'una agència de viatges com a tapadora per a poder enviar des d'allí droga als Estats Units. Als pocs dies l'alliberen perquè no es pot demostrar res oficialment.

No obstant això, l'empait sobre Dennis Howard continua i el mateix any decideix presentar-se, voluntàriament, davant els jutges britànics. S'inicia el procés i en tot moment Marks nega la seua vinculació amb el narcotràfic. «Treballa per al servei secret britànic», va dir Denir als jutges, i aquesta dada va haver de ser confirmada pels mateixos dirigents del M-16. Marks va passar una temporada a la presó i, quan ix, conta tot el que sap a un escriptor perquè ho explique en un llibre, *Vida de l'alta societat* n'és, si fa no fa, la traducció. En el llibre Dennis intenta menysprear els inspectors de la DEA que, des de feia anys, estaven investigant les seues activitats. En pocs anys l'organització que dirigia Marks va introduir milers i milers de tones d'hàixix a Nord-amèrica. □

Eren les onze del matí del dia 25 de juliol d'enguany quan dos inspectors de la Policia Judicial de Palma entraven en un xalet ubicat al carrer del Foc, a la barriada de la Vileta, i procedien a la detenció de Dennis Howard Marks, la seua dona, Judith Margareth i un soci de Dennis, Geoffrey Kenion,

tinc res a amargar». I li vaig preguntar per la seua relació amb el narcotràfic, amb John McCann, presumpte membre de l'IRA, i per moltes coses més.

Marks, que des d'aquell dia considere el millor relacions públiques que he conegut mai, és un home fred, calculador, i que, alhora, sabia encobrir la seua mala llet i les seues contrarie-

La Vileta, xalet de la família Marks a Mallorca.

un britànic resident a Portals Nous i que regentava un luxós restaurant. Al xalet hi eren les tres filles del matrimoni Marks-Margareth, que van quedar sota la tutela d'una germana de Judith.

A primera hora del matí de dimarts tots tres ingressaven a la presó de Palma i, posteriorment, passaren a disposició de l'Audiència Nacional. Cap al migdia vaig tenir l'oportunitat d'entrevistar, sol, Dennis Howard. Primer vaig pensar que el *Marco Polo* de la droga es mostraria refractari, però de seguida vaig entendre que era una apreciació incorrecta. Dennis vestia una camisa ratllada, descordada fins a la panxa, estava despenitent i la seua cara denotava cansament.

Dennis va somriure en veure'm, i les primeres paraules que va pronunciar van ser «pregunta'm tot el que vulgues, no tinc por de parlar perquè tampoc

tats amb un ampli somriure. «És una injustícia el que m'està passant», repetia constantment, «perquè des del 1973 no sé res del narcotràfic i pel que respecta a l'IRA, l'única cosa que puc dir és que vaig estar treballant, durant un temps, amb el servei secret britànic, el M-16».

En definitiva, Howard Marks va donar en tot moment la sensació de seguretat en si mateix, o en els seus advocats, perquè el cert és que després de saber-se la seua detenció va estar atès en tot moment per un lletrat mallorquí, i que l'endemà va fer venir a l'illa un prestigiós advocat de Nord-amèrica.

Passades dues hores em vaig acomiadar de Dennis, i llavors ell em va donar uns dibuixos que havia fet a la cel·la «perquè li'ls dones als meus tres fills, que estan patint molt i són les úniques

Fardor

NOVETATS **en** LLIBRES

<p>edicions 62 s/a</p> <p>TOT O NUL Manuel de Pedrolo El Balanci. 211. 240 pàgines. Una novel·la dintre d'una novel·la, una història d'amor no gens ortodoxa en una situació implacable que projecta els seus protagonistes cap a camins poc fressats, però irrenunciables.</p>	<p> Editorial Laia</p> <p>BRETANYA, ESMERALDINA Xosé Luis Méndez Ferrín Xosé Luis Méndez Ferrín, premi de la crítica 1987 de narrativa gallega, ara en català.</p>
<p>Edicions BROMERA</p> <p>LA TERRA PROMESA Pere Bessó Col·lecció bromera poesia, 3.</p>	<p>EDITORIAL EMPÛRIES</p> <p>SOCIOLINGÜÍSTICA I LLENGUA CATALANA Albert Bastardas i Josep Soler (Eds.) Col·lecció Biblioteca Universal Empúries, núm. 37. La minorització i la normalització, la immigració, el comportament i les actituds individuals i socials en matèria de llengua.</p>
<p> GREGAL LLIBRES consorci d'editors valencians s.a.</p> <p>LA FI DE L'HEMICICLE Lluís Roda Col·lecció Gregal poesia, 20.</p>	<p> LA GALERA, S. A., EDITORIAL</p> <p>LES ALES ROGES Miquel Rayó i Ferrer Col·lecció Els Grumets de la Galera. Premi Josep-M. Folch i Torres, 1987. Presentació: Xavier Pastor, president de Greenpeace, Espanya. Il·lustracions d'Ismael Balanyà.</p>
<p> EDITORIAL TRES I QUATRE</p> <p>UNA TERRA ALLÀ AL PONENT Eduard Mira Col·lecció La Unitat, 128. Una crònica sentimental d'una arquitectura i d'una cultura, la del País Valencià, entesa com a metàfora d'un món possible.</p>	<p> curial</p> <p>DICCIONARI ETIMOLÒGIC I COMPLEMENTARI DE LA LLENGUA CATALANA VOL. VIII: SOG-UX. Joan Coromines</p>
<p> Edicions Proa</p> <p>LLIBRES PROFÈTICS DE LAMBETH, I William Blake Trad. i pròleg de Miquel Desclot Els llibres de l'Ossa menor. 147. 96 pàgs. 900 ptes.</p>	<p> Levier</p> <p>VALENCIA, VALENCIA! Ramon Macià Narrativa, 2. 186 pàgs. La novel·la dels colonitzadors de les terres valencianes de fa 750 anys, i dels actuals descendents.</p>

ques víctimes d'aquest cas que no té cap sentit».

Una setmana després, Dennis Howard era traslladat a la presó madrilenya d'Alcalá-Meco en companyia de Roger W. Reaves. Reaves és un nord-americà de quaranta-cinc anys d'edat, que va ser detingut el dia 15 de juny a Palma. Reaves té un llarg historial com a narcotraficant, amic íntim dels Ochoa, la família que controla el càrter de Medellín. Està acusat d'introduir grans quantitats de cocaïna i heroïna als Estats Units, i aquests últims anys treballava per a l'organització de Marks. Des de feia 5 anys, Reaves residia amb la seua família en un luxós xalet de Sa Mola, pagant un lloguer mensual de quatre-centes mil pessetes. Quan va ser detingut, va oferir deu milions de pessetes als policies que el custodiaven perquè el deixaren escapar. Com que no acceptaren, quan estava prestant declaració a una oficina dels jutjats de la segona planta, Roger es va llançar al buit amb les mans emmanillades, però el van tornar a detenir.

Entre Marks i Roger existia un odi mutu després de la detenció del primer, i la notícia és que Reaves va acceptar a Palma la proposició del fiscal de Miami per a ser testimoni de càrrec contra Dennis Howard quan es va portar a terme el judici a Nord-amèrica.

La qüestió és que tant Dennis Howard com Roger Williams es troben en aquests moments en la presó d'Alcalá-Meco a l'espera que se'ls concedesca l'extradició als EUA. Una extradició que s'ha vist retardada perquè Marks té bons advocats, i per una farsa expressament organitzada que es diu «acció popular». El mes d'octubre passat, vint ciutadans van enviar un escrit a l'Audiència Nacional. D'aquesta manera s'exercia, per primera vegada a l'estat, una *acció popular*. En l'escrit es demana al jutge encarregat del cas que Marks siga jutjat a Espanya abans de concedir-li l'extradició «perquè així es donaria un escarment als narcotraficants». Aquesta petició no té cap base legal perquè, pel que sembla, Howard Marks no ha introduït ni un gram de droga a l'estat espanyol. Amb l'«acció popular» es pretén aconseguir un ajornament de l'extradició. És evident que Marks té grans advocats i que aquests coneixen totes les martingales legals que poden utilitzar. Tot i ser un dels narcotraficants més coneguts, i malgrat que els inspectors de la DEA i el fiscal de Miami hagen aportat tot de proves sobre les seues activitats il·legals, Marks continua a l'estat espanyol i, de moment, s'ha lliurat d'un judici que, segurament, el condemnaria. □